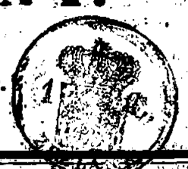
VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 20 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 15. September. Alhier is een valsch guldenstuk ontdekt, met het jaartal 1840, dat verschillende duidelijke kenmerken zijner onechtheid draagt. Het is iets grooter in omvang en aanmerkelijk dikker dan de echte. Het hoofd van het borstbeeld is grover en breeder dan op dezen, hetwelk ook van het wapen en de letters gezegd kan worden. Onder de verdere kenteekenen van onechtheid behoort dat de kroon scheef staat, en dat de letters van het kantschrift uiterst onduidelijk zijn. Het verschil in gewigt met de echte is 1 wigtje 7 korrels. Dit valsche muntstuk is blijkbaar uit koper vervaardigd.

LEEUWARDEN, den 15. September. Sedert eenige weken is de gezondheidstoestand der ingezetenen niet zoo goed als vroeger, door de vele zoowel op het platte land als in de steden heerschende koortsen. Ook van de hier in garnizoen liggende militairen zijn velen ongesteld; daar de infirmerie voor alle zieken veel te klein is, zijn er bereids eenige in het stads-ziekenhuis opgenomen, terwijl ongeveer 30 zieke manschappen in de vorige week naar het hospitaal te Groningen zijn getransporteerd.

AMERSFOORT, den 14. September. In den nacht van den 13. op den 14. dezer zijn alhier twee in het huis van arrest gedetineerde gevangenen door middel van aan reepen gesneden beddenlakens uit een toren van ruim zeventig voet hoog ontvlugt; doch toen een dezer misdadigers, twee en een halven vadem afgedaald was, is hij van eene hoogte van vijftig voet naar beneden gevallen en wel met zulk eene zwaarte, dat de bovenste lat van een onder den toren staand staketsel geheel gebroken en eene tweede daaronder, geheel gespleten is. Desniettegenstaande zijn beide op de vlugt gegaan, maar in den loop van den avond van heden weder gearresteerd, de een half gekleed in een naburig bosch, de ander op het stads plantsoen, uitgeput, en door zijnen val gewond.

GOES, den 16. September. Gisteren middag ontstond er, ten gevolge, zoo men zegt, van een onverwacht opgekomen en even spoedig voorbijgegaan onweder, brand in eene schuur, behoorende tot eene Hofstede op het naburige dorp Biezelinge. Door spoedig aangebragte hulp, vooral van twee onzer stadsspuiten, mogt het gelukken den verderen voortgang van den brand tegen te gaan, doch kon men, bij de ijverigste pogingen, niet verhoeden, dat de schuur, met de daarin voorhanden oogst, eene prooi der vlammen is geworden. Nadere bijzonderheden dienaangaande zien wij te gemoet.

— In de eilanden Tholen, Flackée en Zuid-Beveland, vertoont de ziekte zich voornamelijk in de late aardappelen; daarentegen houden de vroege soorten zich vrij wel, en zij kunnen gelukkiglijk tot het voorjaar bewaard worden; tevens is er veel van gezet. In het tweede der genoemde eilanden, hoewel daar meest vroege soorten zijn gezet, schijnt het kwaad de grootste kracht te ontwikkelen, ofschoon men over het algemeen op eene betere kwaliteit en opbrengst dan in het vorige jaar rekent. Onder de aardappelen zijn niet zoovele rotte als vroeger, maar daarentegen zijn er vrij wat vervuurd.

Noord-Beveland schijnt eene uitzondering te maken; ten minste volgens de berigten, zou de ziekte daar nog slechts in geringen graad bestaan.

De andere gewassen, met name tarwe, rogge en gerst, zijn zeer goed uitgevallen.

—

— De staatkundige toestand van Europa begint eensklaps niet weinig belang, en bij velen, tevens niet weinig bezorgdheid in te boezemen. De kwestie van Interventie is aan de orde van den dag. In Italie is Oostenrijk in openbare worsteling met den geest van hervorming en vooruitgang, door den verlichten paus zoo krachtig in die landen opgewekt. Welligt kunnen de gebeurtenissen spoedig eene wending nemen, dat Frankrijk verpligt worde zich partij te stellen tegenover Oostenrijk, hoe goede verstandhouding thans nog tusschen beide mogendheden moge heerschen. Zeker mag men evenwel aannemen dat Engeland met Frankrijk ééne lijn zal trekken. Ook Zwitserland dreigt een twistappel te worden. Daar, echter, hebben Oostenrijk en Frankrijk beide hetzelfde belang, om iederen burgeroorlog, zoo die onverhoopt mogt uitbreken, te onderdrukken. Overigens wordt daar eenig respijt gegeven. De landdag heeft namelijk zijne zittingen geadjourneerd tot den 18. October. Men vindt dien termijn zeer kort; men vreest, dat daaronder oorlogzuchtige voornemens schuilen. Overigens geschieden er de toerustingen geheel in het openbaar; elk kanton maakt zich, hetzij tot aanval, hetzij tot verdediging gereed. De termijn, door den landdag gesteld, verdubbelt er den ijver.

Ook Marokko is onverwachts opgetreden, met dreigend gebaar, op het tooneel der wereld-gebeurtenissen. De tijdingen uit Parijs van heden, bevestigen wat reeds gisteren bij gerucht vermeld werd, dat namelijk de Fransche regering besloten heeft aan den keizer van Marokko hulp te verleenen tegen *Abd-el-Kader*. Engeland kan zonder wrevel zoodanigen stap niet toezien, en echter is Frankrijk er toe verpligt, wil het Algiers behouden. *Abd-el-Kader*, meester van geheel Marokko, zou een te gevaarlijk nabuur zijn. Men wacht met ongerustheid tijdingen van hem af; men vreest, dat hij de hoofdstad Fez bemagtigd hebbe, eer Fransche hulp kan opdagen.

Keeren wij tot de gebeurtenissen van Italie terug. De stelling, welke in den kerkelijken staat, in Lucca en Toscane ontstaan is, heeft zich ook aan Sardinie medegedeeld. De aanzienlijke stad Genua heeft eene luid sprekende demonstratie gedaan, welke, hoezeer van vreedzamen aard, echter aantoont, dat ook daar de stemming der gemoederen even hoog is opgevoerd als in de overige landen.

Men heeft boven alles een afschuw van de Oostenrijksche heerschappij, die men vereenzelvigt met de absolutistische jesuitenpartij. De paus wordt overal aangebeden, en het is een verblijdend verschijnsel, dat het grootste deel der geestelijkheid aan zijne zijde geschaard is. Niet weinig priesters en monniken nemen persoonlijk deel, hoezeer daartoe niet verpligt, aan de burgerwachten, die overal worden opgerigt, en vele kloosters hebben hunne schatten ten beste voor den aankoop van wapenen.

Hoe diep de haat tegen Oostenrijk en tegen zijnen aanhang, dien wij met een historisch woord, de Gibellijnsche partij zouden kunnen noemen, geworteld is, blijkt daaruit, dat de enkele bezetting van Ferrara, eene omstandigheid op zich-zelve van weinig beduidenis, voldoende was om de laaije vlammen te doen uitslaan, welke wij thans aanschouwen. De manifestatie te Genua komt hierop neder. Na het vernemen van de voorvallen van Lucca, vereenigden zich den 8. dezer des avonds omstreeks driehonderd personen, tot de eerste standen van Genua behoorende, voor den schouwburg Carlo-Felice, en trokken geregeld, met fakkels op, naar het beroemde *Mortajo de Portoria*, het gedenkteeken opgerigt ter herinnering van de verdrijving der Oostenrijkers. Daar knielden de scharen neder, en kusten met ongedekte hoofden, het gedenkteeken van Genua's roem. De kreten van: Leve paus *Pius IX* en koning *Karel Albert!* leve de Italiaansche vrijheid! leve de kardinaals *Ciacchi* en *Ferretti!* leve Lucca en Toscane! weergalmde door de lucht.

Op het plein van *Aqua Verde* aangekomen, was de schaar tot tien of twaalf duizend menschen aangegroeid. Allen te zamen begroetten het standbeeld van den onsterfelijken *Columbus*, en van daar bragten zij een hoerah aan den beminden, vrijzinnigen generaal *de Sonnaz*.

De Sardinische en Pausselijke vaandels gingen steeds voorop bij den optogt. Men moet de Italianen bij zoodanige gelegenheden kennen, om al de geestdrift en opgewondenheid te begrijpen, welke bij die demonstratie heerschten.

Ook in Turijn is koning *Karel Albert*, bij het houden eener groote revue, met de daverendste toejuichingen door de troepen ontvangen, en met de kreten: leve de koning! leve paus *Pius IX*. (*Arph. C.*)

INGEZONDEN STUKKEN.

Staatkundig en maatschappelijk overzigt. (1)

(*Uit de Deutsche Brüss. Zeitung, No. 72, van 9. Sept. jl.*)

Een beknopt overzigt der staatkundige en maatschappelijke toestanden van alle beschaafde landen, wel is waar uit een communistisch standpunt beschouwd, zal in onze volgende nommers verschijnen; thans veroorlooft ons de beperkte ruimte van ons blad slechts eenige der voornaamste gebeurtenissen van den jongsten tijd, aan te halen.

PORTUGAL. Eene meineedige koningin zal door de Engelschen, Franschen en Spanjaarden met geweld weder op den troon geplaatst worden, van welke zij reeds door de algemeene en regtvaardige gramschap van het Portugesche volk afgestooten was. — Den proletariërs in de steden gingen de oogen open, en zij vormden republikeinsche en communistische vereenigingen.

SPANJE. Hier is een groot schandaal aan 't hof. De jonge koningin ISABELLA, aan welke de oude zielverkooper te Parijs een onmannelijk wezen tot gemaal opgedrongen heeft, tracht zich bij krachtvolle minnaars schadeloos te stellen, en daar hare ministers haar dit niet veroorloven willen, zoo dreigt zij met abdicatie. — De staatskassen zijn ledig, het land wordt door rooverbenden afgeloopen, de handel en neringen gestremd, — hoe lang zal zich het Spaansche volk nog laten mishandelen?

FRANKRIJK. Het stelsel van LOUIS PHILIPPE ligt op sterven en verspreidt, daar het reeds tot ontbinding is overgegaan, over geheel Frankrijk een gruwelijken stank; dieven, roovers en moordenaars drijven hun handwerk bijna openlijk. Eer en geregtigheid bestaan niet meer onder de heerschende klasse. — De republikeinen en communisten staan met het geweer in de hand en zien het spectakel rustig aan. Zoodra de patient sterft, zullen zij het lijk begraven en als eerste luchtzuiveringsmiddel de republiek proclameren.

DUITSCHLAND. De Groothertog van Hessen verbiedt den proletariërs het trouwen; 't doet niets af, wij kunnen, zonder den zegen der papen, wel vruchtbaar zijn en ons vermenigvuldigen. — LOLA MONTEZ deelt nog altijd snuifjes uit (beohrfeigt) aan de loyale Beijeren — wel bekome het hen! — De dikke FREDERIK WILHELM te Berlijn maakt verordeningen over de snorrebaarden en laat de edele Polen, die hun vaderland bevrijden wilden, veroordeelen. — De Pruisische burgerij (*bourgeoisie*) marcheert langzaam voorwaarts en de *dikke* FRITS zal weldra, met zijn huis nevens den Heere ook nog de geldzakken dienen. — FERDINAND te Weenen telt de vensterruiten zijns paleis en METTERNICH smacht naar bloed. De overige landsvaders maken pleiziertogtjes, en het duitsche volk — vergaat van honger.

GROOT-BRITTANJE. Het plan tot verdeeling van gronden van den bekenden chartist FEARGUS O'CONNOR baart groot opzien, en de deelneming, welke hetzelve vindt, toont dat het volk ernstig de bevrijding van den grond wil. Helaas grondt zich het plan van O'CONNOR op goederen-*verdeeling* en niet op goederen-*gemeenschap*. Meer hierover in ons naaste nommer. De keuzen voor het nieuwe parlement zijn geëindigd en vele bekwame mannen gekozen geworden. De koningin VICTORIA en prins ALBERT doen pleiziertogtjes en de proletariërs kwijnen in de vreesselijkste ellende. *Tout comme chez nous.*

SCANDINAVIEN. (2) In Zweden vindt de leer van gemeenschap veel bijval onder het volk. Als overal, zoo zijn ook hier de geestelijken de ergste vijanden van het communismus. Uwe pogingen zijn te vergeefs, gij zwarte duisterlingen, bemoeit er u niet mede.

ZWITSERLAND. De Jezuiten en hunne getrouwen maken vreesselijk alarm; METTERNICH zendt hun krijgsbehoeften en zij vernietigen tegenwoordig alle radikalen met — den mond; wanneer echter de troepen der eedgenooten aanrukken, wat wenschelijke drá het geval moge zijn, zoo zullen waarschijnlijk de heeren zonder goed het hazenpad kiezen.

ITALIE. Paus PIUS IX heeft de vrijheids- en vooruitgangsvaan opgestoken en het Italiaansche volk heeft zich met ware geestdrift aangesloten. De bloeddorstige METTERNICH, hierover ontevreden, wilde in den Kerkelijken Staat eene tweede editie der Gallische moordtooneelen voorbereiden. Daar hem dit niet gelukt is, zoo schijnt hij geweld te willen gebruiken, om alles in Italie fiks duister te houden. De Paus zou echter verklaard hebben, als METTERNICH hem aanviel, hij te paard wilde stijgen om aan de spits zijns volks den Oostenrijksche huurlingen tegen te trekken. Bravo! Deze keer kon de sluwe METTERNICH zich toch wel eens verzekerd hebben.

HONGARIJEN. Ook hier in 't vrije land der Oostenrijksche monarchie wordt het zaad des communismus uitgestrooid en valt het in eenen vruchtbaren grond. — Waar en hoe willen wij ditmaal aan den heer METTERNICH niet verraden.

POLEN. Te Lemberg (Gallicië) ondergingen twee edele mannen, THEOPHILUS WISNIOWSKI en JOZEF KAPUSCINSKY, den marteldood. Zij stierven als helden met de woorden: »Leven de Polen!" en »mannen! leert van ons, hoe men voor eene regtvaardige zaak sterft." Op den weg naar het schavot wierp hun het volk van alle zijden bloemenkranzen toe. — Nog is Polen niet verloren.

RUSLAND. De brave Circassiërs hebben de Russen weêr meer belangrijke nederlagen toegebragt. — Volkeren leert hier, wat mannen vermogen, die *vrij* willen zijn.

TURKIJE. De Sultan heeft de slavernij afgeschaft en huldigt den vooruitgang. — O, gij, die met uw huis den Heere dient, gij staat beneden de Turken.

GRIEKENLAND. De Beijersche OTTO heeft zijne getrouwe standen verklaart, dat hij in de verschrikkelijkste geldverlegenheid zich bevindt, en dat geen duivel hem meer wilde borgen. O ROTHSCHILD erbarm u zijner!

NOORD-AMERIKA. De Noord-Amerikanen zijn nog altijd met de Mexicanen in oorlog gewikkeld. — Te hopen is het, dat de eersten het grootste gedeelte van Mexico behouden, om van het land een beter gebruik te maken dan de Mexicanen gedaan hebben. De vereeniging voor de bevrijding des gronds, het jonge Amerika, wint dagelijks nieuwe aanhangers.

DEVENTER. V. D. L.

(1) Wij hebben dit stuk niet vertaald omdat wij ons met de daarin voorkomende denkbeelden kunnen vereenigen – integendeel, wij verwerpen geheel en al het zoogenaamde *communismus*, een stelsel, dat de *gemeenschap van goederen* bedoelt, maar wij wenschen de lezers dezer Courant met de meer en meer veld winnende denkbeelden in Duitschland, Italie en Frankrijk bekend te maken.

(2) *Scandinavie*, het Noord-Europeaansche schiereiland, dat Denemarken, Noorwegen en Zweden bevat.

MENGELINGEN.

Het monsterhuwelijk van het Behoud en het Jezuitisme.

Alles toont aan, dat op Nederlands weleer roemruchten bodem de allergedrochtelijkste vereeniging tot stand is gekomen: bij den dag blijkt het meer en meer, hoe het verderfelijk Behoud, in het naauw gejaagd en beangst voor eigen bestaan, zich heeft gered door de hulp van een hater waardigen bondgenoot: de ultramontaansche partij.

Tot dat uiterste is het Behoud moeten komen, en men ziet wel, dat het zijne laatste stuiptrekking is. Zonder dien bondgenoot ware de tweejarige begrooting verworpen, en zeker had zoodanige verwerping den val des Behouds met zich gesleept.

Intusschen heeft die gedrochtelijke vereeniging, welke wij, in navolging van den *Tydspiegel*, het *monsterhuwelyk* noemen, ten minste voor nog weder twee jaren het Behoud gered. Het is te vreezen, dat in dien tijd spruiten uit dat huwelijk geboren worden, afzigtelijk voor den regtgeaarden Nederlander, en verderfelijk voor het welzijn des lands.

Wie er meenen mogt, dat dit huwelijk, als onnatuurlijk, onvruchtbaar zou blijven, kent niet den aard van het Jezuitisme. Waar het binnendringt schiet het wortel, en waar het wortel geschoten heeft, ontkiemt het, onuitroeibaar, en stijgt het in tallooze spruiten omhoog, gelijk de champignon in het vochtige gebouw. Mogt Lucern, en het daar vergotene burgerbloed, ons tot leering zijn. Of wenscht het Behoud, dat de treurtooneelen van Zwitserland, welke daar met nog ijsselijker woede herhaald dreigen te worden, ook in Nederland, de oude bakermat der vrijheid en vrijzinnigheid, wierden opgevoerd? —

Het Behoud en het Jezuitisme: vreemd en onnatuurlijk verbond! Het Behoud toch, dat onder WILLEM I, als zijne leuze verkondigde: *de gezetheid der Nederlandsche natie tot behoud harer instellingen*, kon toenmaals zekerlijk niet op zijnen tegenwoordigen bondgenoot als op eene Nederlandsche instelling wijzen. Of is de tachtigjarige strijd voor niet gestreden? Hebben onze vaderen voor niet hun bloed vergoten?

Het Behoud, dat bij monde van den heer VAN HALL, den 26. September 1843, als zijn manifest openbaar vermelde:

« Behoud van hetgeen bestaat."

kon zekerlijk in die dagen het *bestaan* van zoo gedrochtelijk eene vereeniging niet aantoonen, als deze dagen hebben aan het licht gebragt.

Gelukkig echter dat alle kwaad ook een beginsel van het goede met zich brengt; of zoo als oude wijsheid reeds verkondigde, dat uit overmaat van kwaad juist het goede geboren wordt. Thans immers vallen de schillen van de oogen ook van den meest bijziende. Daar is ons een licht opgegaan, dat zoo hel in de oogen schittert, als niet meer verduisterd kan worden door de nevelen, die uit de poelen des Behouds opstijgen.

Wie het Behoud bestrijdt, bestrijdt het Jezuitisme; wie het Jezuitisme bestrijdt, bestrijdt het Behoud!

Daarom, zonen van Nederland, wilt gij het werk uwer vaderen voleinden, wilt gij aanspraak blijven maken op de erfenis van roem en ontzag, door hen aan ons nagelaten, vereent u met ons in den strijd tegen het Behoud en het Jezuitisme.

En ook op u, Katholieken van Nederland, rekenen wij: uwe zaak is mede de onze, en onze zaak de uwe. Of zult gij niet liever het thans gevierde, het achtenswaardige hoofd uwer kerk, den verlichten hervormer PIUS IX, volgen, dan zijne verklaarde vijanden, de vrijheidmoordende Jezuiten?

Wilt gij dat gebroed regt leeren kennen, zoo wendt den blik op Italië; daar zult gij ontwaren, hoe hunne heerschzucht niets ontzet; verraad en moord, gift en dolk; alles is hun middel als het hunne snoode ontwerpen bevorderen kan. Oproer tegen het wettig gezag van den Paus, den aangebeden kerkvader en vorst; bedrog, logen en verraad leenen zij aan het despotisme van Oostenrijk, om eene onverdeelde heerschappij over eene slaventeelt te erven. Vaderlandsliefde, burger-deugd en trouw zijn hun vreemd: want bedenken wij met den afgevaardigde van Zurich, dat zij geen vaderland kennen, en in de hand hunner, uit alle natien zamengeraapte oversten, zijn: *perinde ac cadaver*; volgzaam als lijken. (*T. N.*)

Het is nacht, diepe stilte heerscht om mij heen. Het is juist die ernstige stilte, die ons voor elke afleiding bewaart, ons voor verstrooijing van gedachten behoedt.

Het is nacht, ik heb mij verdiept in het lezen van het meesterstuk het Nederlandsche dichtstuk *de Hollandsche Natie* van HELMERS, de godentaal van den dichter heeft mij opgewonden, mij met liefde voor mijnen geboortegrond vervuld, met achting en bewondering voor mijn roemruchtig voorgeslacht, voor der Vaderen moed, deugd en trouw en van dien opgewondenen staat maak ik gebruik het woord tot U te rigten, Doorluchtige Prins VAN ORANJE! met die zelfde vrijmoedigheid, als waarmede ik tot Uwen Vader sprak, zonder vleijerij, maar ernstig en welgemeend.

Doorluchtige Prins!

Indien WILLEM II afstand doet van den troon, of indien de onverbiddelijke dood hem van denzelven afrukt, dan, Doorluchtige Prins! zal Uwe Hoogheid het zijn, die als WILLEM III den schepter voeren zult.

Ontveinzen kan ik het niet, dat Uwe Hoogheid weinig in de volksgunst deelt, dat de Natie weinig achting U toedraagt, weinig vertrouwen in U stelt.

Leg de hand op het hart, Prins! en vraag U zelven af, waaraan de oorzaak van het zoo even gezegde toe te schrijven is, en Uw hart zal U zeggen, dat Gij zelf er de oorzaak van zijt.

De Natie, Prins! heeft geene de minste verpligting aan Uwe Hoogheid. Gij hebt niets gedaan om den troon waardig te zijn. Doch Uwe geboorte geeft U regt op denzelven.

Laat het U niet ontmoedigen, Prins! dat de Natie U weinig achting en eerbied toedraagt; de Natie zal U leeren achten en eerbiedigen, zoodra zij ziet, dat zij in U eenen Vorst zal bezitten, die hare regten handhaaft, haar geluk bevordert, hare welvaart voorstaat.

Toen Uw Vader den troon beklom, koesterde het Volk de grootste hoop, de blijdste verwachting; de Natie heeft zich te leur gesteld gezien. De Natie belooft zich weinig goeds van Uwe regering, Prins VAN ORANJE! stel ook Gij de Natie in hare verwachting te leur.

Uw Vader, onze geëerbiedigde Koning, is te ver gegaan, om terug te keeren, hij heeft zich van lieverlede de teugels des bewinds laten ontrukken en hen magtig gemaakt, die geene magt hoegenaamd bezitten moesten; hun die magt te ontrukken zoude gevaarlijk zijn; aan U Doorluchtige Prins! eenmaal Koning zijnde, is die taak opgedragen.

Dat de eerste daad Uwer regering deze zij: de verwijdering dier Ministers, welke door baatzucht en eigenbelang gedreven, het land ten verderve voeren en de Natie een juk opleggen, veel te knellend en te zwaar om gedragen te worden.

Volg het voetspoor Uws Grootvaders en zet de deuren van Uw paleis voor Uwe onderdanen open, en hoor, wat zij U zeggen willen; want al liet de regering van WILLEM I ook veel te wenschen over, nimmer heeft onder die regering, hoe benard de omstandigheden en donker de vooruitzigten ook dikwijls waren, nimmer, herhalen wij, heeft onder die regering burgerbloed gestroomd, zoo als, helaas! voor weinige maanden te Groningen en te Leeuwarden.

Regeer, de Natie wil geen ministeriële regering, zij wil, dat Hij, die aan het hoofd van den Staat geplaatst is, waardig die plaats bekleedt, zelfstandig handelt en zich niet door Ministers laat leiden; de Natie, Doorluchtige Prins! begeert, en billijk is hare eisch, dat haar Koning hare stem hoort, en niet alleen die van degenen die Hem omringen.

Ziedaar, Prins! wat de Natie verlangt; wordt door U aan dat verlangen voldaan, geloof mij, dan zullen de oude grieven vergeten, de band, die het Volk aan het Huis van Oranje hecht zal sterker worden, en zegenend zal de Natie den naam van WILLEM III uitspreken! (*Hydra.*)

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 18. September. Sedert den 16. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Theodore, A. Jalange, Marseille, tarwe; Mary, J. Wising, Havannah, suiker; Cosmopolito, J. B. Gair, Triest, graan; Columbus, J. A. Seherting, Berdienska, tarwe; Belle Alliance, J. F. Gaukema, Londen, de Phoenix, C. Larden, Emmes, le duc de Braband, J. Schmidt, New-York, Patriot, G. Rijarson, St. Domingo, alle stukgoed; Jena, A. R. Arfsten, St. Domingo, stukgoed.

Voor Gend bestemd:

Theodore, J. Dofty, Batavia, koffij en suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Juno, C. Beijne, Julie en Marie, J. C. Bartels, beide ballast, New-Castle; Caroline, J. Collberg, ballast, Gothenburg; Bebside, J. Steel, schors, Hull.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN [illegible].